

η γρίπη πέρασε, ο ιός κυκλοφορεί ακόμη ανάμεσά μας

Μπορεί να κόπασε πια η ένταση μιας ακόμα καλοσερβιρισμένης μαλακίας από κράτος, media, και ειδικούς, οι γενικότερες όμως στοχεύς τέτοιων εκστρατειών, αναμενόμενες και σ'αυτή τη περίπτωση, δεν πήγανε στράφι. Ακόμα και αν δηλώσεις κάποιων εναπομεινάντων (επιφανών ειδικών φυσικά) "τελειωμένων" υποστηρικτών του εμβολίου επιμένουν στον κίνδυνο της πανδημίας και στο ότι τίποτα δεν είναι σίγουρο ακόμα, οπότε πρέπει να είμαστε στην τάπη περιμένοντας το χειρότερο, μάλλον στο ντούκου περνάνε για τους περισσότερους, αφού η περίφημη νέα γρίπη-πανδημία από τον καιρό της "διαπίστωσης" της μόνο "εκατομμύρια νεκρούς" δεν άφησε, μόνο σαν πανδημία δεν έδειξε, παρά μια κοινή γρίπη, και σίγουρα δεν ήταν η κύρια αιτία αυτών των θανάτων. Τα μόνα που άφησε ήταν "έκτατα μέτρα πρόληψης", **δηλ. προσπάθεια επιβολής αντικοινωνικών συμπεριφορών και αποξένωσης**, σε δουλειές, σχολεία, και άλλους χώρους, παρ'εα με υποδείξεις υγιεινής για το πως θα φτερνιστούμε, και τον φόβο μη μας πετύχει καμιά αδέσποτη φτυσιά απ' τον δίπλανο "ανεύθυνο" -πιθανό- γριπιάρη!

Σίγουρα, άλλη μια εφεύρεση γριποπανδημίας, άρα και μαζική παραγωγή εμβολίων, ήταν **άλλη μια χρυσή δουλειά για όλους αυτούς που ζουν από τους φόβους μας**: φαρμακοβιομηχανίες, Π.Ο.Υ.δες, ινστιτούτα, συμβούλους, media, πολιτικούς. Τα αφεντικά όμως που νοιάζονται για τον εαυτό τους δεν είναι μόνο "ό,τι φάμε, ό,τι πιούμε κι ό,τι αρπάξει ο...". Αντίθετα, ό,τι δύναμην φροντίζουν και για τα μελλοντικά τους κόλλημα με τα συνοδευόμενα back-ups για ό,τι στραβώσει. Μια ακόμα ανέξοδη για τα κράτη προσπάθεια να αντανακλαστικά των κοινωνιών απέ-ναντα σε νέες πειθαρχήσεις, και σε ασκήσεις σε καταστάσεις τρόμου για πραγματικά "έκτακτες ανάγκες" (ποιος λέει πως δεν θα μπορούσαν να εφαρμοστούν μέχρι και σχέδια για καραντίνες;); επιβεβαιώνει τις ξεκάθαρες προθέσεις που έχουν οι κρατικές εκστρατείες "έκτακτες ανάγκες" για τη "δημόσια υγεία". Διάχυτος και αναμφισβήτητος φόβος ανάμεσα μας, σημαίνει μόνο αποτελεσματικότερος κρατικός έλεγχος επάνω μας, και όχι καλοπροαίρετο ενδιαφέρον για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του κράτους για την υγεία των υπηκόων του. Το ότι το κρατικό σύστημα υγείας ωθείται όλο και περισσότερο προς την ιδιωτικοποίηση, ενώ ταυτόχρονα μισθοί, κοινωνικές παροχές, κ.α. μειώνονται κι άλλο, δείχνει πως το κράτος αλλιώς μας βλέπει στην καθημερινότητα του "δουλειές, κατανάλωση, ψόφα" και αλλιώς στις "έκτακτες ανάγκες" του...

Άρα από την μεριά κράτους και αφεντικών τα πράγματα ίσως να δείχνουν κάπως ξεκάθαρα. Απ' την μεριά των εργατών όμως, τι σκατά συμβαίνει; Τι σημαίνει να αγοράζουμε τον φόβο που μας πουλάνε; Τι σημαίνει να δεχόμαστε χωρίς κρίση αιτίες φόβου από κάθε κατεύθυνση, να μην έχουμε δικιά μας άποψη, να αφήνουμε τους "ειδικούς" να μιλάνε για εμάς, να αναπαράγουμε κι' όλης τις μαλακίες που μας πηλασάρουν;

Κατ' αρχήν να ξεκαθαρίσουμε ότι η πλειοψηφία δεν έκανε το εμβόλιο, για τον ίδιο λόγο που πανικοβλήθηκε στο ξέσπασμα των μηνιακών συναγεμιών για την γρίπη-πανδημία και ακολουθούσε τυφλά οδηγίες-προσταγές "υγιεινής". Δηλαδή, τον φόβο. Οι αμφισβητήσεις γιατρών και νοσοκόμων βάσης για την χρησιμότητα του εμβολίου αλλιά και για την ανικανότητά του, δημιούργησε αμφιβολίες (στηριγμένες πάντα στον φόβο) για την προτροπή των media, π.ο.υ., κ.α., να εμβολιαστούν όλοι.

Ο,τι και να έγινε, **η ουσία για το κράτος από αυτές τις εκστρατείες δεν ήταν το "πόσα εμβόλια δώσαμε"** (άλλωστε για το ό,τι περισσεύει υπάρχει πάντα και ο "τρίτος κόσμος"...), **αλλά η επιβεβαίωση της επιτυχημένης τακτικής του "δημιουργούμε ή τροφοδοτούμε καταστάσεις "έκτακτων αναγκών", σκορπίζουμε τον φόβο, γινόμαστε όλο και πιο απαραίτητοι στους υπηκόους μας σε σημείο μόνιμης εξάρτησης σε εμάς, ως οι μόνοι σωτήρες τους, φταίμε δε φταίμε για τα δεινά τους"**. Έτσι επιβεβαιώνονται η απόλυτη εξουσία του "σας κάνουμε ό,τι θέλουμε και όποτε θέλουμε" των διακριτών της "δημόσιας" υγείας, και τα κοινωνικά τους κεκτημένα. Η εμπιστοσύνη του ότι "η επίσημη επιστήμη ξέρει... και θέλει μόνο το καλό μας.. το κράτος φροντίζει.." και η ανταπόκριση σε όποιο κατασκευασμα φόβου, δίνει σ'αυτά τα λαμόγια(αλλά και σ'αυτά που θα τα διαδεχθούν) αυτό που χρειάζονται: πατήματα για νέα κόλλημα. Νέες εφευρέσεις ιών και πανδημιών, νέοι και πιο διεισδυτικοί έλεγχοι, μεγαλύτερη διαμεσολήβηση στις σχέσεις μας.

Οι "προτροπές" είναι διαταγές που πουλιώνται πακέτο με τον φόβο. Το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε δικιά μας κρίση, είναι να τις στέλνουμε κάθε φορά στο διάολο.

αν ψεύδεται κι ο λόγος
αν ψεύδεται το χρώμα
αν ψεύδεται η φωνή
αν ψεύδεται κι αυτός που εκμεταλλεύεται τα χέρια σας
αν ψεύδονται όλοι κι όλα
εξόν από τα χέρια σας

είναι για νάναι
υπάκουα σαν τον πηλό
τα χέρια σας
νάναι τυφλά σαν τα
σκοτάδια
νάναι κουτά σαν τα
μαντρόσκυλα
για να μην
εξεγείρονται τα χέρια
σας
για να μην πάρει τέλος
τούτη η αδικία
τ' όνειρο κάθε
εμπόρου

email: relance10@yahoo.com ή
TΘ 1113
26001 (για τη ρελάνς)
κεντρικό ταχ. πάτρας

Class

ο φόβος σε φυλάει τα έρμα
φυλάει τις διαταγές

Conflict

τεύχος #1. απρίλιος '10
για έκδοση της αυτόνο-
μης ποιητικής ομάδας

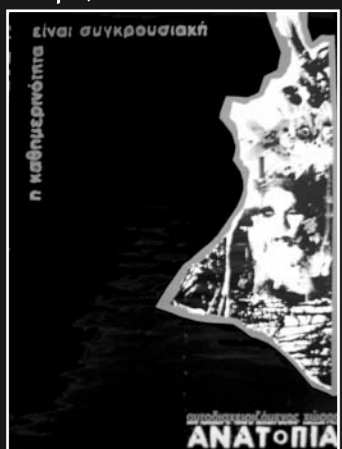
Το έντυπο που κρατάτε στα χέρια σας είναι προϊόν συλλογικής σκέψης και συζήτησης της πολιτικής ομάδας relance.

Ρελάνς θα πει κόντρα στην κόντρα, αλλά και ξεκίνημα από την αρχή διατηρώντας και επιτείνοντας την πολεμική ατμόσφαιρα, στους όρους της τράπουλας αλλά και του ταξικού ανταγωνισμού..

Η ομάδα δρα αυτόνομα, αυτοοργανωμένα και αντιεραρχικά από τον Οκτώβριο του 2009, στην πάτρα. Προέκυψε από την ανάγκη μας να προπαγανδίσουμε τις ιδέες μας, να επικοινωνήσουμε και να αλληλεπιδράσουμε με όσους και όσες δεν ανέχονται άλλο ένα κόσμο όπου τα αφεντικά, η οικογένεια, το σχολείο, η πατρίδα και η αποβλάκωση του life style κερδίζουν όλο και περισσότερο έδαφος.

Το έντυπο θα το βρείτε (ή θα σας βρει αυτό) στο δρόμο ή και στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Ανατόπια. Σε περίπτωση που κάποιος θέλει να επικοινωνήσει μαζί μας, μπορεί να το κάνει στην ηλεκτρονική διεύθυνση: relance10@yahoo.com

Η Ανατόπια είναι ένας χώρος αυτόνομης πολιτικής δράσης και συνεύρεσης. Σ' αυτόν στεγάζονται: δανειστική βιβλιοθήκη, έντυπο υλικό του αντιεξουσιαστικού χώρου και το αυτόνομο αρχείο πάτρας.

Για όποιον/α ενδιαφέρεται, η Ανατόπια ανοίγει τις καθημερινές 19.30 με 22.00.

μία ακόμη επίθεση στους μετανάστες

Τα ξημερώματα της Τετάρτης 24 Μάρτη, 20-25 μπάτσοι εισέβαλαν στο αμαξοστάσιο του ΟΣΕ και συνέλαβαν περίπου 80 μετανάστες που είχαν βρει εκεί καταλύμα, οι περισσότεροι από τους οποίους προέρχονταν από το Σουδάν. Το γεγονός πως κάποιοι (όσοι ήταν κάτοχοι ροζ κάρτας) αφέθηκαν ύστερα ελεύθεροι δεν μειώνει το μέγεθος της καταστολής, αντιθέτως, τονίζει το διαχωρισμό μεταξύ παράνομων και νόμιμων μεταναστών. Δύο μόλις μέρες πριν οι Σουδανοί, μαζί με αλληλέγγυους, είχαν πραγματοποιήσει πορεία στο κέντρο της πόλης προς το δημαρχείο, όπου και κατέθεσαν ένα κείμενο που είχε γραφτεί από τους ίδιους με κάποια αιτήματά τους, όπως βοήθεια στην ανεύρεση εργασίας ή χορήγηση του επιδόματος ανεργίας, εξασφάλιση της σωματικής τους ακεραιότητας και παροχή διαμονής για όλους.

Είναι εμφανές, λοιπόν, πως οι αρχές θέλησαν να εκφοβίσουν και να εξαφανίσουν ένα κοινωνικό κομμάτι που, παρόλο που έχει καταστεί ευάλωτο σε τέτοιες κατασταλτικές πρακτικές εξ αιτίας της κατάστασης παρανομίας στην οποία έχει εξαναγκαστεί να ζει και εξ αιτίας των δύσκολων συνθηκών διαβίωσης του, οργανώθηκε χωρίς φόβο, κινητοποιήθηκε και διεκδίκησε τους όρους της ζωής του. Η πορεία, όμως, ίσως απλώς να οδήγησε στην επίσπευση ενός γεγονότος που, αργά ή γρήγορα, σχεδιαζόταν να συμβεί. Το περιστατικό αυτό εντάσσεται στο οργανωμένο σχέδιο του κράτους για τη βίαιη διαχείριση των μεταναστών, άλλοτε με απελάσεις και επιχειρήσεις "σκούπα", άλλοτε σε κέντρα κράτησης, σε χωράφια της επαρχίας ή σε αστυνομικά κρατητήρια, με σκοπό την ομηρία μιας σημαντικής μερίδας της εργατικής τάξης σε καθεστώς δουλείας.

Κάπου στις αρχές του μάρτη είχαμε τη χαρά να δούμε στους δρόμους της πόλης το πανό της φωτογραφίας που βλέπετε. Φαίνεται οι γυναίκες με ταξική μνήμη, να το έχουν πιάσει αρκετά καλά. Αρκετά με τις βιτρίνες και τις βιτρινούλες.

περί της ιθαγένειας

Μετά την κατάθεση της πρότασης για το «νέο» νομοσχέδιο νομιμοποίησης των μεταναστών, έχει ανοίξει ένας «διάλογος» κυρίως μέσα από τα μήντια. Και λέμε «νέο» γιατί πρόκειται στην ουσία για το παλιότερο νομοσχέδιο του 2004 με κάποιες τροποποιήσεις. Πάνω σ' αυτό λοιπόν κάθε καρυδιάς καρύδι εκφράζει γνώμη. Από μία πρόχειρη ματιά φαίνεται η ακροδεξιά πλευρά να παίρνει ολοκληρωτικά αντίθετη θέση – και πώς αλλιώς θα μπορούσε άλλωστε να γίνει, εφόσον το νομοσχέδιο διαπραγματεύεται την παραχώρηση ιθαγένειας και ό,τι αυτό συνεπάγεται σε μετανάστες- και απ' την άλλη η αριστερή πλευρά που δέχεται θετικά το νομοσχέδιο, κρίνοντάς το για τις ατέλειες του. Και στη μέση μια «φιλόθρονη» κυβέρνηση που προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στα δύο άκρα.

Το τί παραχωρεί το νομοσχέδιο μάλλον έχει γίνει αρκετά ξεκάθαρο. Δια στόματος Ραγκούση έχει γίνει ουκ ολίγες φορές κατανοητό πως αφορά πολύ συγκεκριμένα άτομα. Με λίγα λόγια δίνει την ελληνική ιθαγένεια κυρίως σε παιδιά των οποίων οι γονείς ζουν και δουλεύουν ήδη νόμιμα στην Ελλάδα τα τελευταία 10 χρόνια, ενώ τα ίδια έχουν παρακολουθήσει το δημοτικό. Επίσης παραχωρεί ιθαγένεια και σε ενήλικες που έχουν ζήσει και δουλέψει νόμιμα στην Ελλάδα για τα τελευταία 10 χρόνια. Ταυτόχρονα δε θα πρέπει να εκρεμμεί εναντίον τους κατηγορία ή φυσικά να έχουν καταδικαστεί για διάφορα κακούργηματα όπως το τρομερό που αφορά την αντίσταση κατά της αρχής. Με διάφορους υπολογισμούς μόλις 260,000 άτομα ανήκουν στο πληθυσμό που περιγράψαμε. Και για να αποκτήσουν την ιθαγένεια θα πρέπει να περιμένουν άλλα δύο χρόνια από τη στιγμή που θα την καταθέσουν. Piece of cake!

Το νομοσχέδιο όμως δεν πάει μόνο του. Ο Ραγκούσης που λέγαμε δεν έπαψε ούτε μια στιγμή να καθουσιάζει τους πάντες πως σε καμία περίπτωση δεν αφορά τους παράνομους μετανάστες. Η αντιμετώπιση των οποίων μάλιστα θα γίνει όλο και πιο σκληρή. Αμέσως αμέσως λοιπόν σχηματίζονται οι εξής διαχωρισμοί. Ένας μικρός αριθμός μεταναστών που παίρνει την ιθαγένεια γίνεται έλληνας δηλαδή- αφού δε μιλάμε για παραχώρηση υπηκοότητας και διατήρηση της εθνικότητας του. Π.χ. Όχι αλβανός με ελληνική υπηκοότητα, αλλά έλληνας με αλβανική καταγωγή. Μετά μένει απ' έξω ένα μεγάλο κομμάτι που είναι καταδικασμένο να παραμείνει στην αγωνία της συνεχούς ανανέωσης μιας πράσινης κάρτας – αν και εφόσον εργάζεται με ένσημα, και ξέρετε τώρα τελευταία πόσο εύκολα δίνονται τα ένσημα.. Και τέλος στον πάτω, αυτοί οι μετανάστες εργάτες που δεν πρόκειται ποτέ να δουν χαρτιά και νομιμοποίηση παρα μόνο τις κάνες από τα όπλα των μπάτσων και των μαφιόζων στα σύνορα και τα χωράφια. Σα να φαίνεται λοιπόν πως το νόμισμα έχει πάντα δυο όψεις.

Αυτοί οι διαχωρισμοί όμως οφελούν μόνο τα αφεντικά και μεγαλώνουν το χάσμα ανάμεσα στους εργάτες –παράνομους και νόμιμους. Οι εργάτες απ' την άλλη οφείλουμε στους εαυτούς μας να στεκόμαστε ενωμένοι απέναντι σε κάθε είδους αφεντικό. Γι' αυτό και πέρα από κάθε νόμο για μας κανένας εργάτης δεν θα ήπρεπε να είναι παράνομος και αυτό μένει να το κατακτήσουμε.

ποιος 14ος μισθός;

Ο 14ος μισθός ήταν κατάκτηση των εργατικών αγώνων της δεκαετίας '60-'70 (το αντίστοιχο κίνημα εμφανίστηκε στην Ελλάδα το '75-'79). Ο 14ος μισθός μαζί με το δώρο χριστουγέννων, τις νόμιμες άδειες κτλ θεωρούνταν ως τώρα μέρος του μισθού του κάθε εργαζόμενου. Δηλαδή πρόκειται για χρήματα που αντί να τα παίρνει κανείς κάθε μήνα, τα παίρνει σε 3 δόσεις μέσα στο χρόνο. Δηλαδή ακόμα και τα αφεντικά κάποια στιγμή "συμφωνήσανε" με τους εργάτες ότι αν ο μηνιαίος μισθός είναι 700 ευρώ, δηλ 8400 ευρώ το χρόνο, δεν είναι αρκετά και ότι χρειάζεται να ενισχυθεί το ποσό. Οπότε ο κάθε εργαζόμενος τελικά παίρνει 9800 ευρώ το χρόνο. Πέρα όμως από τα λεφτά που παίρνει κανείς στο χέρι και που αποτελούν τον άμεσο μισθό, υπάρχει και έμμεσος, μέρος του οποίου είναι η δωρεάν ιατρική περίθαλψη, η δωρεάν εκπαίδευση, οι ελεύθεροι και δημόσιοι χώροι κ.ά.

Η παραπάνω όμως συμφωνία, δεν είναι ακριβώς συμφωνία. Είναι εκβιασμός για τους εργάτες, αλλή και μια δυναμική αυτών απέναντι στα αφεντικά τους. Βρέθηκε λοιπόν αυτό το προσωρινό σημείο ισορροπίας το οποίο όμως ως δυναμικό σημείο μπορεί να γείρει προς τη μια ή την άλλη μεριά. Και από ένα σημείο και μετά έγειρε τελείως προς τη μεριά των αφεντικών! Τι εννοούμε εδώ. Εννοούμε ότι τα αφεντικά δεν θέλουν μόνο να αποσπούν όση μεγαλύτερη υπεραξία από τους εργάτες μπορούν, συμπυκνώντας την εργασία χρονικά, αλλή όποτε τους παίρνει θέλουν να βάζουν και χέρι και στους μισθούς μας. Ξεκίνησαν από την περικοπή του έμμεσου μισθού που είναι οι παροχές που αναφέραμε παραπάνω, με το να κόβουν τη δωρεάν εκπαίδευση, τη δωρεάν ιατρική περίθαλψη, την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων χώρων κτλ. Αυτά έχουν ήδη γίνει και ήδη ο μισθός έχει χάσει μέρος από την αξία του.

πανό που αναρτήθηκαν στην πόλη από την ομάδα με αφορμή τις απεργειακές κινητοποιήσεις του μαρτίου

Ταυτόχρονα τα τελευταία χρόνια, κυρίως στην Ελλάδα, συμβαίνει και άλλο ψαλίδισμα του μισθού με τη μέθοδο της αύξησης της τιμής των προϊόντων. Καθώς αύξαιναν οι τιμές των προϊόντων οι μισθοί μένανε σταθεροί, οπότε οι εργάτες δεν είχαν αρκετά για να αγοράσουν τα προϊόντα που οι ίδιοι έφτιαχναν, οπότε τα προϊόντα δεν αγοράζονταν και μένανε στα ράφια, οπότε έφτασε και ο καιρός της κρίσης, της κρίσης του καπιταλισμού όμως, κρίση από τα λάθη των αφεντικών και τη λαμογιά των φίλων τους (αυτή είναι η περίπτωση της Ελλάδας στην οποία κυριαρχεί η διαφθορά). Για να ξεπεράσουν την κρίση λοιπόν σκέφτηκαν να περικόψουν ακόμα πιο πολύ το μισθό των εργατών. Και αφού κανείς δεν αντέδρασε ούτε στην πρώτη περικοπή (του έμμεσου μισθού), ούτε ιδιαίτερα και στη δεύτερη (της ακριβείας), αποφάσισαν να το τραβήξουν όσο δεν πάει άλλο. Κι έτσι βρισκόμαστε πλέον στη θέση να χάνουμε λεφτά από παντού.

Και αυτό το ξεζούμισμα θέλουν να το κάνουν με όρους εθνικής ενότητας και συναίνεσης. Ποιος θα είναι τόσο βλάκας ώστε να τους τη δώσει; Μήπως μόνο όσοι νιώθουν στο πλευρό τους;

Οι υπόλοιποι ωφείλουμε να τους κάνουμε τη ζωή δύσκολη..